

Appelinstævnt: ÖBB-Infrastruktur AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal punkt 2, litra a), i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde ⁽¹⁾ fortolkes således, at jernbaneinfrastrukturelementerne »personperoner« i henhold til andet led i bilag I til dette direktiv skal subsumeres under det i nævnte bestemmelse nævnte kriterium »passagerstationer og dertil hørende bygninger og andre faciliteter«?
2. Dersom første spørgsmål besvares benægtende, spørges:

Skal punkt 1, litra c), i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde fortolkes således, at det deri nævnte kriterium »brug af jernbaneinfrastrukturen« omfatter benyttelse af personperroner i henhold til andet led i bilag I til dette direktiv?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 343, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Budimex S.A.

(Sag C-224/18)

(2018/C 231/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Budimex S.A.

Procesdeltager Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

I et tilfælde, hvor parterne i en transaktion har aftalt, at betalingen af vederlaget for byggearbejder eller bygge- og monteringsarbejder er betinget af, at ordregiveren godkender disse arbejders udførelse i afleveringsprotokollen, finder leveringen af ydelsen som omhandlet i artikel 63 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, med senere ændringer) på grundlag af en sådan transaktion da sted på tidspunktet for den faktiske levering af byggearbejderne eller bygge- og monteringsarbejderne eller på tidspunktet for ordregiverens godkendelse af udførelsen af disse arbejder, der er anført i afleveringsprotokollen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Grupa Lotos S.A.

(Sag C-225/18)

(2018/C 231/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Grupa Lotos S.A.

Kassationsindstævnt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Er en ordning som den i artikel 88, stk. 1, nr. 4, i loven af 11. marts 2004 om afgift på varer og tjenesteydelser (Ustawa o podatku od towarów i usług, Dz. U. 2011, nr. 177, position 1054 med senere ændringer, nu Dz. U. 2017, position 1221 med senere ændringer), hvorefter de af den afgiftspligtige købte indkvarterings- og gastronomiydelser, med undtagelse af køb af færdigretter til passagerer foretaget af afgiftspligtige, der leverer ydelser i forbindelse med personbefordring, er udelukket fra retten til fradrag eller til tilbagebetaling af afgiftsdifferencen, selv om disse ordninger blev indsat i loven på grundlag af artikel 17, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1 med senere ændringer) ⁽¹⁾, forenelig med artikel 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, med senere ændringer) ⁽²⁾ samt med princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EFT 1977, L 145, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 3. april 2018 — VE mod WD

(Sag C-227/18)

(2018/C 231/15)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VE

Sagsøgt: WD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det antages, at et kontraktvilkår, der tillægger forbrugeren valutakursrisikoen, ikke er urimeligt, dvs. at det er klart og forståeligt under hensyn til de økonomiske konsekvenser, når dette vilkår er udformet (som et generelt kontraktvilkår, der anvendes af den erhvervsdrivende part og ikke er forhandlet individuelt) på grundlag af den oplysningspligt, der er fastsat ved lov, og som nødvendigvis har generel karakter, men som ikke udtrykkeligt angiver, at de afdrag, der skal betales i henhold til låneaftalen, kan være højere end forbrugers indtægter, som blev fastlagt i forbindelse med den solvensundersøgelse, som den erhvervsdrivende kontraktpart foretog, eller kan udgøre en langt større del af disse indtægter [end oprindeligt fastlagt], idet det ligeledes tages i betragtning, at den relevante nationale retsforordning stiller krav om, at risikoen fastsættes skriftligt, og at den ikke blot erklæres at foreligge og tillægges en part, samt at Den Europæiske Unions Domstol i præmis 74 i dom C-26/13 fastslog, at ikke alene skal den erhvervsdrivende part oplyse forbrugeren om risikoen, men forbrugeren skal takket være oplysningerne være i stand til at bedømme de for ham potentielt alvorlige økonomiske følger af, at han tillægges valutakursrisikoen, og dermed de samlede omkostninger i forbindelse med lånet?